

Der kan man jo godt en gang imellem have et synspunkt i nogle organisationer, hvor ikke alle medlemmer er lige enige. Jeg siger det, for at SF og Enhedslisten skal være opmærksom på, at der faktisk er og har været en meget bred dialog, også på det man kan kalde virksomhedsniveau, altså butiksniveau.

Vi havde her i efteråret en større konference nede i Ingeniørernes Hus med 300-400 mennesker, hvor der faktisk også var repræsentanter for nogle af dem, som ligger os på sinde i regeringspartierne, i Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, nemlig de små butikshandlende. De var faktisk med.

Hele vejen rundt blev der givet udtryk for, at hvis § 7 kom med, hvis tjeklisten blev stram og præcis nok, så følte de sig trygge ved, at denne her lovgivning, som nu ligger på bordet, også gav dem en sikkerhed for overlevelsesmuligheder i fremtiden.

Derfor synes jeg faktisk, at det er lidt ærgerligt, at SF og Enhedslisten i den grad skal male de her mørke billeder af dette her lovforslag. Jeg kunne såmænd leve med det, og det kunne vi også herinde, men i virkeligheden skræmmer det jo nogle af dem, der måtte sidde og få kendskab til netop denne her diskussion, vi har: Jamen er det virkelig sådan? Har vi grund til at være usikre? Der er med denne her lovgivning efter min bedste opfattelse ikke noget grundlag for at male de mørke billeder.

Jeg synes, vi har fået et godt lovforslag. Det er selvfølgelig altid sådan – og det vil jeg sige til fru Annie Lunde Hansen fra CD – at udvalgsarbejde har en betydning. Folketinget har jo ikke bare en funktion, der godkender, hvad organisationerne kan blive enige om. Sådan er det ikke. Der er to behandlinger i Boligudvalget, og alle høringsvarene er allerede sendt over midt i oktober måned, vil jeg godt sige. Så det er jo op til det enkelte medlem af Boligudvalget at tjekke, hvor meget man så har imødekommet organisationernes efterfølgende synspunkter, og der vil jeg godt sige, at det faktisk er ganske, ganske meget.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at lovforslaget hviler på det hovedsynspunkt, at der er aftalefrihed imellem i princippet to ligeværdige parter. Netop for, at det ikke kun er i princippet, men det også reelt er to ligeværdige parter, så har man altså lagt den sikkerhed ind i lovforslaget, at man er beskyttet af aftalelovens regler. Man har altså også et godt håndtag ved, at man har en tjekliste for lejerens, hvor man skal

være opmærksom på, hvad det er, vi skal huske at have set efter, inden vi indgår en aftale.

Så på den måde kan den part, som nogle kalder svag, jo have mange betydninger. Det kan være sådan en person, en virksomhed, som slet ikke ejer nogen som helst form for intellektuel tænkning, og som ikke kan forholde sig til, hvad man indgår af aftaler, men sådan er det jo ikke. Det er jo folk, der driver en virksomhed. Det er folk, der kan tænke. Det er folk, der kan regne. Og det er selvfølgelig også folk, som med en tjekliste som baggrund og med en aftalelovgivning som trykingsgrundlag kan indgå nogle fornuftige aftaler. Det er sådan set det, der er oplæg til her. Så i princippet er der ikke nogen ændringer i, at der er en beskyttelse mod opsigelse, og så er der et sæt spilleregler for det antal aftaler og det indhold, aftalen skal have.

Jeg er også glad for, vil jeg godt sige, at der i dette her lovforslag er regler for erstatning til alle. Der er regler for et bedre generationsskifte, hvor man tidligere skulle dø for at få sin virksomhed overdraget til pårørende, til børn, eller hvad det nu måtte være. Nu er der altså tale om, at man godt i levende live kan overdrage sin virksomhed. Så der er et meget bedre regelsæt for generationsskiftet.

Derudover er der også en forenkling, hvad jeg bestemt synes at lejlovgivningen kalder på. Det er ikke den mest enkle lovgivning, det her Folketing har med at gøre. Jeg kunne godt have ønsket mig nogle flere regelændringer i det, det må jeg sige. Men det er jo alligevel sådan, at hver enkelt regel i en lovgivning har en betydning, og mange af de regler, der er i denne her lovgivning, lige præcis har den betydning, som vi har været optaget af her, nemlig at sikre beskyttelsesforanstaltninger i forhold til dem, som vi mener der er behov for får en beskyttelse, uden dog at grundlaget skrider for, at det her har en aftalefrihed, det er mere liberalt, det er en mere moderne lovgivning.

Det vil jeg meget gerne selvfølgelig både som regeringsmedlem og også som socialdemokrat lægge ryg til. Vi lider ikke, kan jeg sige til SF, af lejrtenkernes bekymring. Vi synes godt, man kan forandre uden at forringe. Vi mener, at en betydelig del af forandringskraften i vores samfund faktisk giver folk nogle bedre muligheder og nogle nye udfordringer.

Så alt i alt synes jeg faktisk, at det ser ud, som om vi forhåbentlig inden dette års udgang – det vil jeg i hvert fald lægge meget vægt på, det ved jeg faktisk også at organisationerne vil læg-